

Сеслав сви рамене.

- Нали знаеш. Парите никога не стигат.

Князът помисли малко и рече:

- Докато Белота има две аспри в джоба си, те ще бъдат за черквата. ~~По~~кажи ми, поне завършиха ли майсторите зографисването?

Сеслав кимна с глава и двамата влязоха под тежкия свод на портата. Стражи се притекоха да поемат конете им. Докато изкачваха тясната каменна стълба, която отвеждаше в болярското жилище, князът рече замислен:

- Ако и Солун падне след Драч трябва веднага да дигнем бунта.

- Аз мисля, че ще бъде по-добре да се почака. Защото, ако Солун падне в ръцете на норманите, също така лесно може да падне в ръцете на ромеите. Нека бъдем предпазливи.

- Не вярвам, че Андроник ще може да се бори. Много е стар вече.

- Андроник - може би. Но той има един мъж, от когото се боя много. Чувал ли си за храбростта на Алексей Врана? Той е от Самуиловото коляно, от рода Дука, през Владиславовите синове... Ами забрави ли ония трима братя? Сега те ще използват непременно уплахата в Царевград. Помни ми думата. Нали бяха предрекли на Андроник да се пази от човек, името на когото започва с буквата И? Е добре, по-големият от двамата братя, които останаха живи, онзи, който беше избягал в България, се казва Исаак.

Княз Белота се усмихна, каза - не вярвам на такива глупости - и почука на една врата.

Голямата ниска стая беше пълна с мъже, които оживено разговаряха с буйни ръкомахания. По-младият от Търновските боляри

- Асен, наречен още Белгун, се отправи с пъргави стъпки към